

פֶּתַח דָּבָר

חילי וחילות צבאות השם,

זכיתם! כל אחד ואחת מכם הוא חיל או חילת בצבאות השם, צבא הילדים של הקדוש ברוך הוא. צבא שכל מטרתו היא להביא את הגאולה האמתית והשלימה, וסיסמתו שנבחרה על ידי הרבי מלך המשיח היא - "אנו רוצים משיח עכשו".

"צבאות השם" משתת ומיסד על "ספר החקים" - התורה. ובתורה עצמה, יש שנים עשר יסודות מרכזיים שהם שנים עשר הפסוקים ומאמרי חז"ל שנבחרו על ידי הרבי במיוחד עבורכם, הילדים.

את שנים עשר הפסוקים אנו מכריזים בכל פנס צבאות השם בו אנו משתתפים, משננים אותם בעל פה וחוזרים עליהם בכל הזדמנות.

מדוע בחר הרבי דוקא בשנים עשר פסוקים אלו?

בעשרות הזדמנויות, בעקר בשיחות קדש, הסביר ובאר הרבי את משמעות שנים עשר הפסוקים, את התוכן הפנימי שלהם ואת הסבה לכך שדוקא פסוק זה נבחר להיות אחד מהיסודות של "צבאות השם".

בספר זה השתדלנו לגעת בכל הבאורים שהרבי מביא על כל פסוק ופסוק, ובעקר התמקדנו בבאורים שאמר הרבי בפני חילי וחילות "צבאות השם", שהם שיחות עקריות שכל חיל וחילת צריכים ללמוד ולדעת אותם כדי להתגבר על העולם ולהצליח לנצח את היצר הרע.

ישנם עוד באורים על שנים עשר הפסוקים בשיחותיו של הרבי ובתורת החסידות בכלל, ובהתאם לכלל "ילכו מחיל אל חיל" - אנחנו מאמינים ובטוחים שכאשר תגדלו יותר, תלמדו עוד ועוד על פסוקים אלו ותבינו טוב יותר את משמעותם.

אנו תפלה שהלמוד בספר זה יביא את התגלותו של הרבי מלך המשיח וכלנו - חילי וחילות צבאות השם מהעולם כלו - נעמד מולו ב"פארד" בבית המקדש השלישי ונכריז לפניו את שנים עשר הפסוקים, ובסיומם את הכרזת הקדש: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד.

מפקדת "צבאות השם"

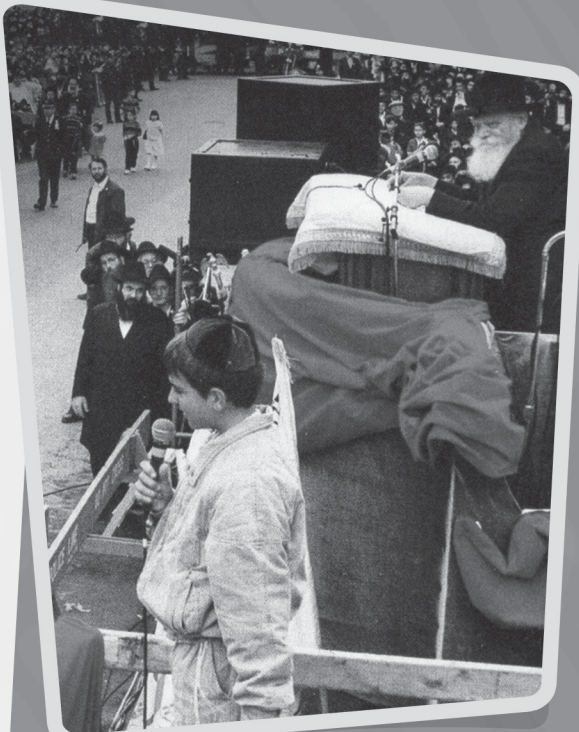
תנועת הנער צבאות השם בארץ הקדש

מפתח

- פרק 1 • שנים עשר הפסוקים** 9
בפרק זה נלמד על הפסוקים. כמה פעמים הכריז הרבי מלך המשיח על הפסוקים? מהי סגלתם הפיחודת? ומדוע עלינו הילדים, לשנון אותם?
- פרק 2 • "תורה צוה"** 15
הפסוק הראשון מבטא את היצוה אותה מקבל ילד יהודי בלידתו - התורה!
- פרק 3 • "שמע ישראל"** 21
הפסוק השני מבטא קבלת על מלכות שמים והכתרת הקדוש ברוך הוא למלך על כל העולמות, עלינו להכריז אותו בכנה מיוחדת, בקול ובחיות
- פרק 4 • "בכל דור ודור"** 27
הפסוק השלישי, "בכל דור ודור" - כי בכל יום אנו יוצאים שוב מצרים ומתינים לגאולה האמתית והשלימה
- פרק 5 • "כל ישראל"** 33
מדוע משנה לא מברת במסכת סנהדרין הופכת ל'פסוק' מרכזי בשנים עשר הפסוקים?
- פרק 6 • "כי קרוב"** 39
לעבד את השם? ממש קל, קרוב מאוד... במעשה, בדבור ובמחשבה! נראה לך קשה? תכריז את הפסוק החמישי ותפתע...
- פרק 7 • "והנה השם"** 45
הפסוק הששי, מהו יסוד בצבאות השם: משמעת, בטול, יראת השם, הפסוק מחזק כל חיל ומעניק לו כחות בעבודת השם.
- פרק 8 • "בראשית ברא"** 51
חיל בצבאות השם מקבל מהשם כחות - להכין את העולם לגאולה!

- פרק 9 • "וּשְׁנַנְתֶּם לְבַנְיָהּ" .....**
חיל בצבאות השם משנן את התורה, ולומד אותה בכל מצב ובכל מקום - בביתה, בביתו, ברחוב, בלילה וביום. הפסוק "וּשְׁנַנְתֶּם" הוא הסבה והיסוד ל"שנים עשר הפסוקים"!
- פרק 10 • "יִגְעַתִּי" .....**
הפסוק "יִגְעַתִּי" הוא המוטו של כל חיל בצבאות השם הנלחם בַּיָּצֵר הרע - באשר יש "יגעתי" - יהיה "מצאתי"
- פרק 11 • "וְאַהֲבַתְּ" .....**
היסוד החשוב של חיל בצבאות השם: לָאֱהֹב כָּל יְהוּדִי, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, וְלִדְאֹג שְׂיֵהֶּה לוֹ טוֹב בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, כְּמוֹ שְׂאֵנִי דוֹאֵג לְעַצְמִי, כְּהַכְנִה לְגֵאלָהּ
- פרק 12 • "וְזֶה כָּל הָאָדָם" .....**
לקראת סיום, פסוק המבטא את תפקידו של חיל בצבאות השם: א. לעשות להשם יתברך דירה בעולם הזה. ב. להכין את העולם לגלי השם בגאולה
- פרק 13 • "יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל" .....**
חיל המקיים רצון השם בשמחה, מצליח לסחוף את סביבתו - להיות חילים בצבאות השם! השם שמח בכך ומביא את הגאולה האמתית והשלימה!
- דפי עבודה .....**
95

פָּרָק 1

שְׁנַיִם עָשָׂר הַפְּסוּקִים

בְּפָרָק זֶה נִלְמַד עַל הַפְּסוּקִים. כַּמָּה פְּעָמִים
הִכְרִיז הַרְבֵּי מֶלֶךְ הַמַּשְׁעִים עַל הַפְּסוּקִים?
מַהִי סִגְלַתָם הַמְיֻחָדֶת? וּמִדּוּעַ עָלִינוּ
הַיְלָדִים, לִשְׁנֹן אוֹתָם?

הַרְבֵּי מַלְאָךְ הַמְּשִׁיחַ הַכְרִיז עַל שְׁנַת תְּשַׁל"ו כַּ"שְׁנַת הַחֲנוּכָה", הוֹדִיעַ עַל מִבְצַע חֲנוּכָה (כְּאֶחָד מֵעֲשָׂרַת הַמִּבְצָעִים) וְדִבֵּר בְּשִׂיחוֹת הַקֹּדֶשׁ לְלֹא הֶרֶף עַל נוֹשֵׂא הַחֲנוּכָה, הַקָּמַת מוֹסְדוֹת חֲנוּכָה, וְעוֹד.

מִחֲצִית 'שְׁנַת הַחֲנוּכָה' חֲלָפָה, בְּאוֹר לַכ"ט נִיטָן תְּשַׁל"ו קָיָם הַרְבֵּי הַתּוֹעֲדוֹת מִיְחַדָּת שְׁלֹא מִן הַמִּנְיָן וְהַכְרִיז עַל שְׁלֹב נוֹסֵף וּמְרַכְזֵי בְּמִבְצַע חֲנוּכָה: כְּדֵי שֶׁהַמִּבְצַע אָכֹן יִצְלִיחַ, חָשׁוּב שְׁגָם הַ"עוֹלָלִים וְהַיּוֹנְקִים", יְלָדִים קְטַנִּים מְאוֹד (אֲדָּה מִתְחִילִים לְהַבִּין) - יְהִיו חֵלֶק מִ'מִּבְצַע חֲנוּכָה'.

אִיךָ בְּדִיוֹק?

יְלָדִים בְּטַבְעָם, אָמַר הַרְבֵּי, מִשְׁפִּיעִים זֶה עַל זֶה מְאֹד, וְכֹאשֶׁר יְלָדִים יִדְעוּ דְבָרֵי תוֹרָה - הֵם יִלְמְדוּ אֶת תַּכְנֵם לִילְדִים נוֹסְפִים¹. לָכֵן, בְּחַר הַרְבֵּי כַּמָּה פְּסוּקִים וּפְתַגְמִים, וּבִקֵּשׁ שֶׁכָּל יֶלֶד וְיִלְדָה יִלְמְדוּ אוֹתָם בְּעֶצְמָם, וַיִּשְׁפִּיעוּ - הֵילְדִים עַל חֲבֵרֵיהֶם וְהֵילְדוֹת עַל חֲבֵרוֹתֵיהֶן - לְלַמֵּד אוֹתָם.

שְׁשֶׁת הַפְּסוּקִים הָרִאשׁוֹנִים

בְּאוֹתָהּ הַתּוֹעֲדוֹת, דִּבֵּר הַרְבֵּי עַל שְׁשֶׁה פְּסוּקִים וּפְתַגְמִים². שְׁלוֹשֶׁה מִתּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב, וּשְׁלוֹשֶׁה מִתּוֹרָה שֶׁבְּעַל-פֶּה:

1. "תּוֹרָה צְוָה לָנוּ מִשֶּׁה מוֹרְשָׁה קֹהֶלֶת יַעֲקֹב" - סֵפֶר דְּבָרִים פָּרָק ל"ג פְּסוּק ד' - תּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב.

2. "שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל הַשֵּׁם אֱלֹהֵינוּ הַשֵּׁם אֶחָד" - סֵפֶר דְּבָרִים פָּרָק ו' פְּסוּק ד' - תּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב.

3. "בְּכָל דּוֹר וְדוֹר חַיֵּב אָדָם לְרֹאוֹת אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵלֹהֵי הַיָּם מִמְצָרִים" - מִשְׁנָה מִסֵּפֶת פְּסָחִים פָּרָק י' מִשְׁנָה ה' - תּוֹרָה שֶׁבְּעַל-פֶּה.

1. שִׂיחוֹת קוֹדֶשׁ תְּשַׁל"ו חֵלֶק ב' עַמ' 145-144.

2. שִׂיחוֹת קוֹדֶשׁ תְּשַׁל"ו חֵלֶק ב' עַמ'.

4. "כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר וְעַמּוֹ כָּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ נֹצֵר מִטְעֵי מַעֲשֵׂי יָדָי לְהַתְּפָאֵר" - מִשְׁנָה, מִסֵּכֶת סִנְהֶדְרִין פָּרָק י' מִשְׁנָה א' - תּוֹרָה שְׁבַע־פֶּה.

5. "כִּי קָרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר מְאֹד בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ לַעֲשׂוֹתוֹ" - סֵפֶר דְּבָרִים פָּרָק ל' פְּסוּק י"ד - תּוֹרָה שְׁבַע־פֶּה. אֲדַמּוּ"ר הִזְקֵן מִבֵּיא אוֹתוֹ בְּשִׁעַר הַתְּנַיָּא.

6. "וְהִנֵּה הַשָּׁם נֹצֵב עָלָיו וּמְלוֹא כָּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ וּמְבִיט עָלָיו וּבוֹחֵן כְּלִיּוֹת וְלֵב אִם עוֹבְדוֹ כְּרָאוּי" - תְּנַיָּא, פָּרָק מ"א - תּוֹרָה שְׁבַע־פֶּה.

הַרְבֵּי הַסִּבִּיר מְדוּעַ בָּחַר בְּפְסוּקִים אֵלֶּה וּיְמָה מֵיַחַד בְּתַכְנֵן, כְּפִי שְׁנַלְמֵד בְּפָרָקִים הַבָּאִים.

הַרְבֵּי אָמַר שֶׁלְּפְסוּקִים אֵלֶּה יֵשׁ מַעְלָה מִיַּחַדָּת וְכַאֲשֶׁר יִלְדֵי יִשְׂרָאֵל לוֹמְדִים אוֹתָם, מִתְקַיְמִים דְּבָרֵי הַפְּסוּק "מִפִּי עוֹלָלִים וַיּוֹנְקִים יִסְדָּתָ עַז לְמַעַן צוֹרְרִידָ, לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם": לְתַפְּלָה וְלַלְמוּד שֶׁל יְלָדִים, אֲפִלּוּ הַקְּטַנִּים בְּיוֹתֵר, יֵשׁ כַּח לְהַשְׁבִּית וּלְמַגֵּר אֶת הָאוֹיֵב הַגְּלוּי (אוֹיֵב) וְאֶת הָאוֹיֵב הַנִּסְתָּר (מִתְנַקֵּם), שֶׁהֵם צוֹרְרִים הַמְּחַפְּשִׁים לְהִרְעֵ לְעַם יִשְׂרָאֵל³.

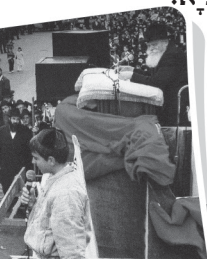
שְׁשֵׁה פְּסוּקִים נוֹסְפִים!

מִנְהֵגוּ בְּקִדּוּשׁ שֶׁל הַרְבֵּי לְכַבֵּד אֶת ה'פֶּאֶרְאֵד' (תְּהִלּוּכַת ל"ג בְּעֵמֶר ב-770) בְּנוֹכַחוֹתוֹ רַק כַּאֲשֶׁר הוּא חָל בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, אֶךְ בְּאוֹתָהּ שְׁנָה, שְׁנַת תשל"ו, לְכַבֵּד "שְׁנַת הַחֲנוּפָה" יֵצֵא הַרְבֵּי ל'פֶּאֶרְאֵד' לְמֵרוֹת שֶׁל"ג בְּעֵמֶר חָל בְּיוֹם שְׁלִישִׁי!

בְּפֶאֶרְאֵד' הוֹסִיף הַרְבֵּי⁴ שְׁשֵׁה פְּסוּקִים וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל: שְׁנֵי פְּסוּקִים מִתּוֹרָה שְׁבַע־פֶּה, שְׁתֵּי אֲמֵרוֹת מִתּוֹרָה שְׁבַע־פֶּה, וּשְׁנֵי פְּתַגְמִים מִתְּנַיָּא:

3. שיחות קודש תשל"ו חלק ב' עמ' 144-145.

4. שיחות קודש תשל"ו חלק ב' עמ' 199 ואילך.

7. "בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹקִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ" - סֵפֶר בְּרֵאשִׁית פָּרָק א' פְּסוּק א' - תּוֹרָה שְׁבַעֲתָב.

8. "וַיִּשְׁנַנְתֶּם לְבַנְיָהּ וְדַבַּרְתֶּם בָּם, בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְכֶם וּבְלַכְתְּכֶם בַּדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבְּכֶם וּבְקוּמְכֶם" - סֵפֶר דְּבָרִים פָּרָק ו' פְּסוּק ז' - תּוֹרָה שְׁבַעֲתָב.

9. "יִגְעַתִּי וְלֹא מִצָּאֵתִי אֶל תַּאֲמִין, לֹא יִגְעַתִּי וּמִצָּאֵתִי אֶל תַּאֲמִין, יִגְעַתִּי וּמִצָּאֵתִי תַאֲמִין" - גְּמָרָא, מְסַכֵּת מְגִלָּה דָּף ו' עֲמוּד ב' - תּוֹרָה שְׁבַעֲעַל-פֶּה.

10. "וְאֶהְבֶּתְךָ לְרַעֲךָ כְּמוֹךָ, רַבִּי עֲקִיבָא אָמַר זֶה כָּלֵל גְּדוֹל בְּתוֹרָה" - מְקוּרוֹ בְּתוֹרַת כְּהֻנִּים (תּוֹרָה שְׁבַעֲעַל-פֶּה) מְבַסֵּס עַל סֵפֶר וַיִּקְרָא פָּרָק י"ט פְּסוּק י"ח - תּוֹרָה שְׁבַעֲעַל-פֶּה.

11. "וְזֶה כָּל הָאָדָם וְתַכְלִית בְּרִיאָתוֹ וּבְרִיאַת כָּל הָעוֹלָמוֹת, עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, לְהֵיוֹת לוֹ יִתְבָּרַךְ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים" - סֵפֶר הַתְּנַיָּא, פָּרָק ל"ג.

12. "יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׁיו, פְּרוֹשׁ שְׁכָל מִי שֶׁהוּא מְזַרַע יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ לְשִׂמְחָה בְּשִׂמְחַת הַשֵּׁם אֲשֶׁר שָׁשׁ וְשִׂמַּח בְּדִירָתוֹ בְּתַחְתּוֹנִים" - פָּרָק ל"ג בְּסֵפֶר הַתְּנַיָּא, מְבַסֵּס עַל תְּהֵלִים פָּרָק קמ"ט פְּסוּק ב'.

יַחַד עִם יִשְׁשֵׁת הַפְּסוּקִים הַקּוֹדְמִים - קִבְּלָנוּ שְׁנַיִם עָשָׂר פְּסוּקִים לְיַלְדֵי יִשְׂרָאֵל!

הַרְבֵּי בְקֵשׁ, שֶׁהַמְּחַנְכִים וְהַמְּחַנְכוֹת יִלְמְדוּ עִם הַיְלָדִים וְהַיְלָדוֹת אֶת שְׁנַיִם עָשָׂר הַפְּסוּקִים, יִשְׁנְנוּ אוֹתָם בְּעַל פֶּה, וְיִדְפִּיֶסוּ אוֹתָם בְּחֹבֶרֶת פּוֹרְמַט כִּיס שְׁכָל יֶלֶד יוֹכֵל לְשַׂאת אוֹתָהּ אִתּוֹ לְכָל מְקוֹם.⁵

הַצָּרָה בִּידְעַת הַפְּסוּקִים בְּעַל פֶּה - עַל מְנַת לְשִׁנָּם בְּכָל יַעַת מִצּוֹא, וּבְמִיָּחַד כְּאֲשֶׁר הוֹלְכִים בְּרַחוּב אוֹ מְמַתִּינִים בְּמְקוֹם כְּלִשְׁהוּא וְאִין בִּיד סֵפֶר תּוֹרָנִי, אֲזִי כָּל יֶלֶד יָכֹל לְחַזֵּר בְּעַל פֶּה אֶת שְׁנַיִם עָשָׂר הַפְּסוּקִים.⁶

5. שיחות קודש תשל"ו חלק ב' עמ' 345 ואילך.

6. שיחות קודש תשל"ו חלק ב' עמ' 199.

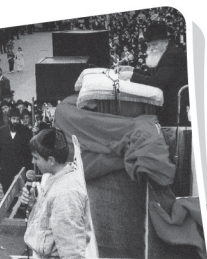
שְׁמִירָה, הַגָּנָה וְהַצְּלָה

שְׁנַיִם עָשָׂר הַפְּסוּקִים תִּקְנוּ עַל יְדֵי הַרְבֵּי מַלְךְ הַמְּשִׁיחַ בְּחֻדְשׁ אֵיר תשל"ו. בְּחֻדְשׁ סִיּוֹן תשל"ו, כְּחֻדְשׁ לְאַחַר מָכּוֹ, חֲטָפוּ מַחְבְּלִים מְטוֹס שֶׁל חֲבֵרַת הַתְּעוּפָה 'אֵיר פְּרָאנְס' לְעִיר אַנְטָבָה בְּמַדִּינַת אוֹגַנְדָה (שְׁבִאֲפְרִיקָה) וְהַנוֹסְעִים הַיְהוּדִים הָיוּ בְּסַכַּנַת חַיִּים. יְהוּדִים בְּכָל הָעוֹלָם הִתְפַּלְּלוּ לְהַצִּילָתָם, וּבִירוּשָׁלַיִם הִתְקַיְּמָה עֲצָרַת תְּפִלָּה מְרֻכָּזִית עַל יְדֵי בֵּית הַדִּין שֶׁל "הָעֵדָה הַחֲרָדִית" - כְּנוֹס רַבַּת יְלָדִים, אֲלֵיהֶם נוֹסְפוּ אֲלֵפֵי אַנְשִׁים, נָשִׁים וְטָף בְּרַחוּבוֹת הַסְּמוּכִים.

שְׁנַיִם מְשֻׁלְּחֵי הַרְבֵּי לְאַרְץ הַקֹּדֶשׁ - פִּיּוֹם הַרְבַּנִּים אֲבָרְהָם בְּרוּךְ פְּבִזְנָר וְשְׁלוֹם דּוּבְעֵר לְבְּקוֹבְסְקִי שְׁיַחֲיו - הִגִּיעוּ בְּבוֹקְרוֹ שֶׁל יוֹם חֲמִישִׁי - יוֹם הָעֲצָרָת, לְבֵיתוֹ שֶׁל גָּאוֹן וְאָב בֵּית הַדִּין 'הָעֵדָה הַחֲרָדִית' הַרְבֵּי יִצְחָק יַעֲקֹב וִיס (צ"ל), וּבִקְשׁוּ מִמֶּנּוּ לומר בְּכַנוּס אֶת שְׁנַיִם עָשָׂר הַפְּסוּקִים אֲשֶׁר מְטָרְתָם - כְּפִי שֶׁהַרְבֵּי אָמַר - "לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם", וְזוֹ הָרִי מְטָרַת עֲצָרַת הַתְּפִלָּה.

הַרְבֵּי וִיס עָזַן בְּפְּסוּקִים, הִתְעַנְּנוּ בְּפִרְטֵי הַתְּקֵנָה וְשָׂאֵל מֵהוּ הַגִּדְר' שֶׁל "ב הַפְּסוּקִים: הָאֵם דְּוָקָא בְּהֶם יֵשׁ סְגָלָה מִיְחַדְתָּ שֶׁל שְׁמִירָה, הַגָּנָה וְהַצְּלָה - אוֹ שְׂמָא בְּכָל דְּבַר תּוֹרָה וּתְפִלָּה הַנְּאָמְרִים "מִפִּי עוֹלָלִים וַיּוֹנְקִים" קִיַּמְתָּ סְגָלָה זוֹ וְהַרְבֵּי בָּחַר בְּהֶם כִּי יֵשׁ בְּהֶם תִּכּוֹן שֶׁל אַמוּנָה, חֲנוּנָה וְכַדוּמָה, וְאֵם כּוֹ אִינוּ חֲשִׁיבוֹת בְּאֻמִּירַת פְּסוּקִים אֵלָה דְּוָקָא.

אֶחָד הַשְּׁלוּחִים עָנָה שֶׁפְּסוּקִים אֵלָה מְסַגְּלִים לְשְׁמִירָה, הַגָּנָה וְהַצְּלָה, חֲבָרוּ הוֹסִיף נִקְדָּה מְעַנְיֵנַת וְחֲשׁוּבָה: הוּא לֹא שָׁמַע מִפּוֹרְשׁוֹת, אֲבָל הָעֵבֶדָה שֶׁהַרְבֵּי בָּחַר פְּסוּקִים אֵלָה, הִיא עֲצָמָה פּוֹעֵלַת שְׁתֵּהִיָּה בְּהֶם סְגָלָה יוֹתֵר מִבְּדַבְּרֵי תּוֹרָה אַחֲרֵים. בְּסוּפוֹ שֶׁל דְּבַר, לְאַחֲרֵי אֻמִּירַת תְּהֵלִים וְסִלְיָחוֹת בְּעֲצָרַת, אָמַר שְׁלִיחַ הַצְּבוּר עִם הַקֵּהֶל אֶת שְׁנַיִם עָשָׂר הַפְּסוּקִים.

נס ההצלה של החטופים על ידי חילי צה"ל - היזה בשבת קדש מיד לאחר העצרת, וכאשר באו השלוחים לבית הרב ויס למחרת, ביום ראשון, היזה הרב בשמחה גדולה ודבר אתם על הספוק הרב שיש לו מאמירת הפסוקים. הוא בקש מהם להעביר לרבי את השאלה ששאל ביום חמישי, וכך עשו.

תשובתו של הרבי לא אחרה לבוא... כשבועים לאחר מכן, בהתעודות י"ב - י"ג תמוז, בשלש שיחות ארוכות, הסביר הרבי איך כל אחד מהפסוקים מסגל מצד עצמו לשמירה, הגנה והצלה על עם ישראל ועל כל יהודי...

בפרק זה למדתי

- הרבי מלך המשיח תקן את אמירת י"ב הפסוקים בשנת החנוכה, שנת תשל"ו, על ידי אמירתם ולמודם עם ילדים אחרים שתפיים הילדים במבצע חנוכה.
- שנים עשר הפסוקים הם בטוי לפסוק 'מפי עוללים ויונקים.. להשבית אויב ומתנקם'. אמירתם, למודם ושנונם מהיום סגלה לשמירת, הגנת והצלת עם ישראל.
- באור לכ"ט איר תשל"ו הכריז הרבי על ששה פסוקים ראשונים, וב"ג בעומר תשל"ו על ששה נוספים.
- שנים עשר הפסוקים נלקחו מחמש, תהלים, משנה, גמרא, מדרש ו'תניא'.
- הרבי בקש מהמחנכים והמחנכות לשנן עם הילדים את הפסוקים ולהדפיסם בחוברת פורמט-כיס.
- כאשר הולכים ברחוב ואין ספר למוד, אפשר וצריך לחזר על הפסוקים.

פרק 1

בַּחַן אֶת עֲצֻמָּה:

1. באיזו שנה הכריז הרבי מלך המשיח על שנים עשר הפסוקים? מדוע דווקא בשנה זו?
_____
2. מאלו מקורות בחר הרבי מלך המשיח את שנים עשר הפסוקים?
_____
3. מתי אמר הרבי שהפסוקים מהיום סגלה לשמירה, הגנה והצלה?
_____

עושים סדר

- לפניכם הפסוקים, כתובים בצורה מבלבלת.
  - כתב ליד כל פסוק את מספרו הסדורי בשנים עשר הפסוקים.
  - סמן עגול ליד הפסוק - אם נאמר באור ל"ט איר תשל"ו.
  - סמן משלש ליד הפסוק - אם נאמר בשיחת ל"ג בעומר תשל"ו.
- < והנה השם נצב עליו ומלא כל הארץ כבודו ומביט עליו ובוחרן כליות
לב אם עבדו כראוי
- < ישמח ישראל בעושיו, פרוש שכל מי שהוא מזרע ישראל יש לו לשמח
בשמחת השם אשר שש ושמח בדירתו בתחתונים

< כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר ועמד כלם צדיקים לעולם
ירשו ארץ נצר מטעי מעשי ידי להתפאר
< ואהבת לרעה כמוה, רבי עקיבא אומר זה כלל גדול בתורה
< בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים
< כי קרוב אליה הדבר מאוד בפיה ובלבבה לעשותו
< וזה כל האדם ותכלית בריאתו ובריאת כל העולמות, עליונים ותחתונים,
להיות לו יתברך דירה בתחתונים
< בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ
< תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב
< ושננתם לבניה ודברת בם, בשבתה בביתה ובלכתה בדרך ובשכבה
ובקומה
< שמע ישראל השם אלקינו השם אחד
< יגעתי ולא מצאתי אל תאמין, לא יגעתי ומצאתי אל תאמין, יגעתי
ומצאתי תאמין

תמונה ופשרה

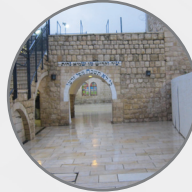
לפניך כמה תמונות. כתב ליד כל אחת מהן את הקשר לתכנון של הפרק.
